Ти скажи мені, кохана:
Чи не мрія ти ясна,
Що співцеві в літню днину
В думці сміливій зрина?

Але ні! уста такії,
Очі любі, чарівні,
Сюю гарну, милу вроду, –
Їх співець не змислить, ні!

Упирі та василіски,
Змії, страхи, ящірки,
Всі дива страшної казки –
От співцеві сни палкі.

Але ти, твоє лукавство,
Личко, погляди твої, –
І зрадливі, і лагідні, –
Їх співець не змислить, ні!